

ЗАП. ПОДПОРУЧИКЪ МИНЧЕВЪ СТЕФАНЪ

Роденъ въ Казанлъкъ. 5. XII. 1887 год.

Съ висше образование по химия, завършено въ Софийския Университетъ. Билъ е втори химикъ при Софийската минтица.

Участвувалъ, като войникъ въ 23 п. полкъ при атаките на крепостта Одринъ презъ време на Балканската война.

Следъ демобилизацията завършва Ш. на зап. подпоручици. Презъ Общоевропейската война, бива назначенъ за адютантъ на 3-та дружина отъ 56 пех. полкъ.

Вземалъ живо участие въ боеветъ на полка при Каймакчалън и на 10 Ноемврий 1916 г. пада пронизанъ отъ враженски куршумъ въ завоя на р. Черна близо до върха „Полокъ“.

ПОДПОРУЧИКЪ СРЕБРОВЪ
ДИМИТЪРЪ АНГЕЛОВЪ

(Синъ на трагично загиналият при злодейския атентатъ въ катедралата „Св. Недѣля“ — запасенъ полковникъ Ангелъ Д. Сребровъ).

Роденъ въ София 26. VI 1896 год. Обявяването на Общоевропейската война го заварва въ последния класъ на Военното на Н. В. училище. Произведенъ, заедно съ другарите си, въ чинъ кандидатски офицеръ, бива изпратенъ въ 2-ра Искърски полкъ — въ гр. Русе, съ който полкъ взелъ участие въ първото и последно за него сражение срещу неприятеля на южния фронтъ. Едва деветнадесетъ годишенъ, въ една, съ героизма на старъ войнъ атака, „на ножъ“ българскиятъ храбрецъ Димитъръ Сребровъ, намериъ смъртъта си далечъ отъ родители, сестри и братя, на 23 XI. 1915 г., 5 ч. следъ обедъ при село Бистренци — Македония. За показания героизъмъ билъ произведенъ въ първи офицерски чинъ и тамъ погребанъ съ почетните на офицеръ.

ПОДПОРУЧИКЪ
БОЯДЖИЕВЪ БОРИСЪ

Роденъ въ гр. Брѣзникъ. Постъпилъ въ Военното на Н. В. Училище, което завършва. Презъ 1915 г. бива произведенъ офицерски кандидатъ и зачисленъ въ 26 п. Пернишки полкъ, а въ последствие, поради живото му участие въ боевете съ неприятеля, за бойно отличие, бива произведенъ въ първи офицерски чинъ и награденъ съ орденъ за храбростъ VI ст. На 19.I. 916 год. починалъ отъ тифусъ. Погребанъ въ с. Мировче, Гевгелийско.